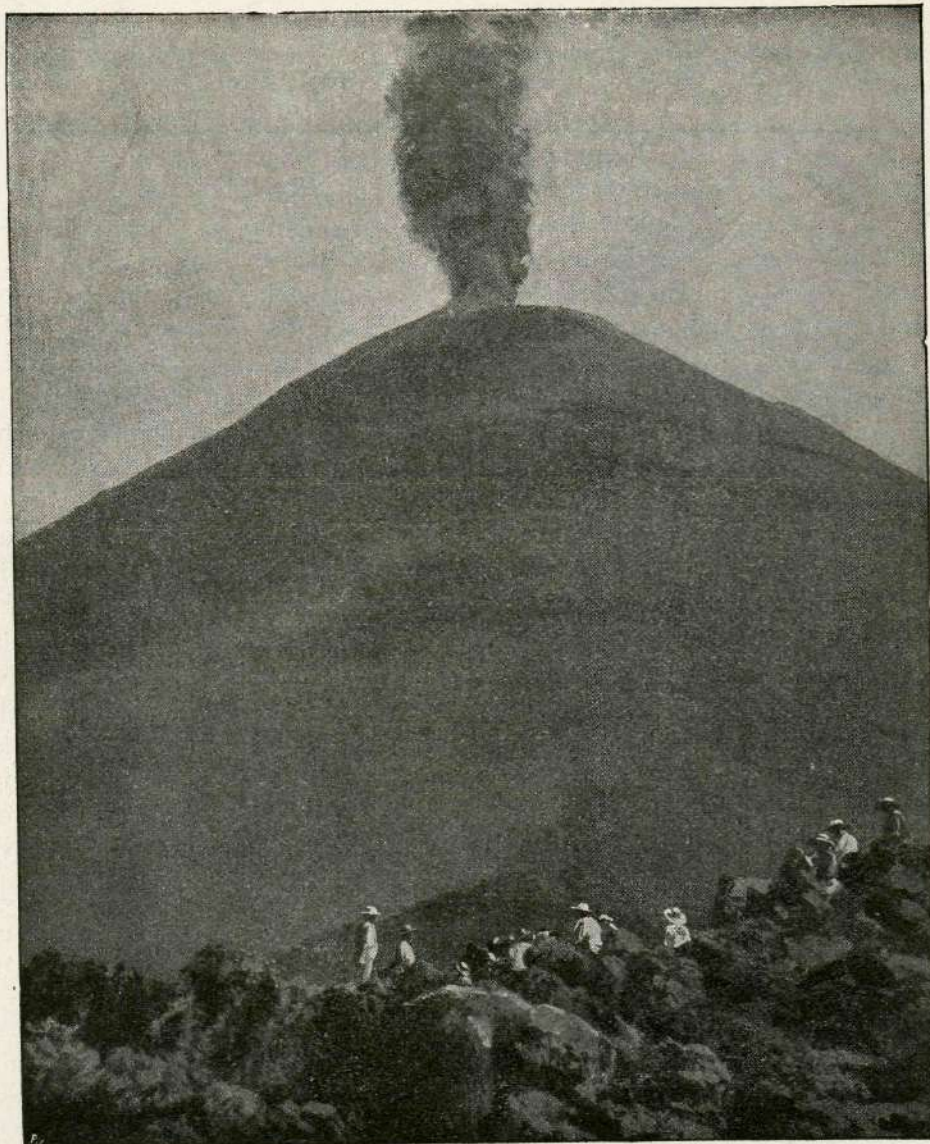

Vse to je Mehej lepšal z izrezljanimi podobami, na škrinje pa je mazal rože, rdeče in zelene, in vsi so tako govorili, da dela on najlepše take stvari. Vaški mizar pa mu je dajal opoldne jesti in popoldne požirek žganja in je prodajal Mehejeve umotvore

je bilo žal mladega človeka, ki je pasel lenobo, in vabili so ga na delo. On je šel h krčmarju, klal je dva dni drva in sekal v gozdu tri dni, potem pa vse zapil, kar je prislužil. Tako je živel in postopal in bil povsod dolžan za pijačo ... Postajal je rad

OGNJENIK IZALCO V SALVADORJU, ZRASEL V 100 LETIH ZA 800 M.

za svoje. Takrat je bil Mehej še mlad — pa ni vedel, kaj bi pravzaprav drugega počel. Ni mu dišalo kako drugo delo; zdelo se mu je, da bi presedel cele dneve in rezljal, ko bi mu veteli, a kaj družega ni šlo. Ljudem

„DOM IN SVET“ 1904. ŠT. 4.

ob kapelicah in gledal sohe svetnikov, ki jih je bil izdelal že bogvekdaj mrtvi umetnik. Celo v krčmi je s kmeti govoril o tem in grajal slabe „bogove“, ki so stali tuintam po polju ob potih, in do katerih so imeli